

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Martini Bonacinæ Vtrivsque Signatvræ Referendarii
Compendium Omnium Operum de Theologia Morali,
omnibusque conscientiæ nodis**

Bonacina, Martino

Coloniæ Agrippinæ

Ordinis minister.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41152

Materia	}	Diaconatus,	}	est	{	Liber Evange-
		Subdiaconatus,				liorum.
		Acolytatus,				Calix vacuus
		Exorcistatus,				patena.
		Lectoratus,				Traditio urce-
		Ostiaratus,				lorum.
Episcopatus,	Liber exorc-					
		ismorum.				
		Liber lectionum				
		Cymbalum &				
		claves.				
		Impositio ma-				
		num. <i>ibid.</i>				
		<i>punct. num. 1.</i>				
		& seq.				

5. Contactus materiæ ita est de essentia, ut non censetur ordinatus, qui materiam realiter & physicè non contingit, ut fit in Baptismo, &c. Non est tamen necesse tangere materiam, dum verba proferuntur similitate mathematica, sed morali. *ibid. num. 11. & 12.*

6. Forma sacramenti ordinis sunt verba quæ ab Episcopo proferuntur imperativo modo cum expressione potestatis quæ confertur: hæc forma substantialiter variari nequit. *ibid. num. 13 & 14.*

7. Forma sacramenti ordinis adhibetur imperativo modo, quia per illam constituitur minister & persona publica. *ibid. num. 15.*

8. Episcopus proferens formam, debet etiam exhibere materiam tangendam. *ibid. num. 16.*

9. Valet ordinatio, quando plures initiantur ordine sacerdotali, & Episcopus prolata semel unica forma in plurali, præbet materiam pluribus successivè tangendam, quia materia & forma censentur esse simul moraliter. *ibid. num. 17.*

Ordinis minister.

11. Ordinarius minister sacramenti ordinis est proprius Episcopus, possunt tamen ordines, saltem minores, conferri ab aliis ex facultate Summi Pontificis; modo si sint Sacerdotes: nullus enim, licet Episcopus, non Sacerdos, potest valide

validè ordines conferre. *Ibid. punct. 4. num. 1. 3. & 5.*
 12. Episcopus non potest subditis alterius sine licentia proprii Episcopi ordines conferre. Per proprium Episcopum intellige Episcopum originis, vel domicilii, vel beneficii. *Ibid. num. 7. & 8.*

13. Episcopus domicilii est Episcopus loci, in quo quis habitat actu, & animo manendi; ut excludantur scholares, milites & alii qui in civitatibus habitant, sed non animo manendi. *Ibid. n. 9. & 10.*

14. Episcopus originis est Episcopus loci, in cuius diœcesi natus est non fortuito is, qui ordinandus est, & in quo parentes habent domicilium. *Ibid. n. 13.*

15. Episcopus beneficii est Episcopus loci, in quo quis habet beneficium, præsertim residentiale, quamvis tunc, licet forte non resideat ex dispensatione. *Ibid. n. 14.*

16. Observa tamen, Episcopum ordinarium, & non Titularem, posse ex privilegio Tridentini *sess. 23. c. 9.* conferre omnes ordines suo familiari non subdito, qui per triennium commoratus sit cum Episcopo; ad titulum patrimonii, vel pensionis; etiamsi triennium inceperit antequam esset Episcopus. Limita tamen hanc doctrinam, modo adfuerit præsens ipsi Episcopo circa ipsius obsequia; nam Episcopus non potest tunc nosse mores absentis. *Ibid. num. 15. & seq.*

17. Episcopus non solum potest per seipsum ordines conferre, verum etiam potest facultatem conferendi alteri Episcopo concedere, concedendo litteras commendatitias & dimissorias, quæ non extinguuntur morte concedentis. *Ibid. n. 21. & 22.*

18. Capitulum potest Sede vacante litteras dimissorias concedere in duobus casibus, quando Episcopus vacavit per annum, & quando quis est arctatus, v. g. perderet beneficium receptum vel recipiendum, si tunc temporis non promoveretur ad ordines. Et licet Capitulum extra hos casus nequeat concedere dimissorias, potest tamen dare testimoniales. *Ibid. num. 23. & 25.*

19. Accipiens ordines ab alieno Episcopo absque Summi Pontificis auctoritate, aut dimissoriis sui ordinarii, incurrit pœnam suspensionis, & ordinatio est irrita quoad executionem: quæ suspensio potest ab Episcopo auferri ex Trident. *sess. 24. c. 6.* Et hæc suspensio extenditur etiam ad conferentem & recipientem primam tonsuram. *Ibid. n. 26. & 27.*

20. Obtinens à Summo Pontifice privilegium, quo possit à quolibet Episcopo ordinari, non indiget novis litteris dimissoriis, sed testimonialibus proprii ordinarii de vita & moribus. *Ibid. n. 28.*

21. Episcopus qui in aliena diœcesi cum licentia confert ordines, potest ordinare tantum suos subditos, & subditos illius diœceseos in qua confert ordines. Limita, nisi ordinet habentes litteras dimissorias cujuscumque sint diœcesis. *Ibid. n. 29.*

22. Episcopus qui confert primam censuram alieno subdito sine licentia sui ordinarii, incurrit suspensionem. Item de qui furtivè suscipit ordines, *Ib. n. 30. & 31.*

23. Excommunicatio ab Episcopo lata in accedentes furtivè contra ipsius prohibitionem ad ordines, non solum cadit in subditos ipsius Episcopi, verum etiam in exemptos; nam ordinandi quatenus ordinandi, videntur ordinario subditi. *Ibid. nu. 32 & 33.*

24. Episcopus examini subicere non tenetur ordinandum, qui ad ipsum accedit cum dimissoriis, modo sciat ipsum non esse indignum ut promoveatur. *Ibid. num. 34.*

Ordinis subiectum.

25. Omnis masculus baptizatus est subiectum capax ordinis, quamvis sit infans carens usu rationis, aut insanus, aut hæreticus. *Ibid. punct. 5. num. 1.*

26. Initiatus ordine sacro antequam ad rationis usum pervenerit, non tenetur vi voti ad servandam castitatem, postquam pervenerit ad usum rationis, nisi tunc vovum ratificaverit. *Ibid. num. 2.*

27. Pueris usu rationis carentibus validè conferri possunt ordines, etiam si illos numquam expetierint: illis verò qui post usum rationis inciderunt in amentiam, nec prius expetierunt, non item. *Ibid. num. 3.*

28. Episcopatus videtur validè conferri posse ante rationis usum. *Ib. n. 4.*

29. Feminae ordinari non possunt, sicut nec hermaphroditus, nisi prævaleat sexus virilis. *Ib. n. 5 & 6.*

30. Ad validam ordinum susceptionem diversæ conditiones requiruntur. Primum ut suscipiens sit baptizatus. Secundo, ut sit confirmatus, ut patet ex Trident. *sess. 23.* quamquam validè, sed non licitè conferri possit sacramentum ordinis non